

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
L. Dz. 69/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 4 grudnia 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu
Najwyższego;**
- 2. odrzuca skargę;**
- 3. umarza postępowanie wywołane wnioskiem M. J. o
zawieszenie postępowania;**
- 4. umarza postępowanie wywołane wnioskiem M. J. o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 września 2023 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach) M. J. (dalej: „skarżący”), reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, złożył skargę na przewlekłość postępowania o sygn. L.dz. 69/24, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Katowicach.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie

od organu na rzecz strony kwoty, jaką Sąd procedujący w sprawie skargi uzna za uzasadnioną, lecz nie mniej niż 6 000 zł tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego. Nadto skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych, a także złożył wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego. Jednocześnie domagał się zawieszenia niniejszego postępowania do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prawnych przedstawionych przez Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach w sprawie VII GCo 439/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje (zob. np. postanowienie

Sądu Najwyższego z 7 września 2023 r., I NSP 197/23). Powołany przepis, którego brzmienie jest jednoznaczne i nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych, nie przewiduje przy tym możliwości wniesienia skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki postępowania toczącego się na skutek wniesionej wcześniej przez skarżącego skargi na przewlekłość postępowania. W judykaturze Sądu Najwyższego ugruntowane jest bowiem stanowisko, że w istocie rozpoznanie skargi na przewlekłość postępowania nie ma samodzielnego przedmiotu, lecz jest jedynie elementem postępowania głównego. Zarazem postępowania ze skargi na przewlekłość nie można traktować jako samodzielnej sprawy (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2006 r., III SO 30/05).

Z powyższych względów skargę Skarżącego na przewlekłość postępowania zainicjowanego wcześniej wniesioną przez niego skargą na przewlekłość innego postępowania należy uznać za niedopuszczalną z mocy ustawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Jednocześnie, wobec odrzucenia skargi, zbędnym stało się orzekanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniosku o zawieszenie postępowania skargowego. Z tych też przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, umorzył postępowanie zainicjowane tymi wnioskami.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

ł.n

r.g.

